

NAAR HET FEEST

Ik dacht dat mijn moeder het erg druk had in de keuken, omdat het tijd was voor het avondeten. Dus maakte ik van de gelegenheid gebruik en sloop haar kamer binnen. Maar zodra ik mijn hand naar de snoeplade uitstreckte, voelde ik mijn moeder als een schaduw achter me staan en schreeuwde ze: "Foei, je mag niet aan de snoepjes komen". Mijn moeder ging voor mij staan en keek me indringend aan: "Waarom eet je snoep terwijl het eten al klaar is?" Ik voelde me net een acteur die op het podium stond en de tekst uit zijn hoofd was vergeten. Sinds ik haar woorden hoorde, heb ik nooit meer durven vragen om snoep aan mijn moeder.

De regels bij ons thuis waren heel streng: geen snoep, geen chocolade en geen frisdrank, behalve in zeldzame gevallen of tijdens het Suikerfeest. De strenge stem van mijn moeder, haar lichte bewegingen met haar slanke lichaam en haar onophoudelijke bevelen in huis getuigden van het charisma van een opvoedster.

Onze jeugd was geweldig. Wij, twee jongens en drie meisjes, telden op onze kleine vingertjes de dagen af tot het vrijdag was, de dag waarop we op bezoek gingen bij oma. We renden naar haar toe en troffen haar, zoals gewoonlijk, zittend op haar comfortabele houten stoel in haar elegante traditionele kleding. Ze spreidde een klein tapijt uit en zette er een kan met groene muntthee naast en een schaal met zoete en hartige koekjes die ze zelf had gebakken.

Mijn oma, met haar stevige lichaam, ging haar kamer binnen en bleef daar ongeveer een half uur zitten voor haar oude houten kist. Deze kist, versierd met felle kleuren zoals blauw, groen en geel, was voor ons altijd een bron van nieuwsgierigheid. We durfden haar nooit te vragen naar het geheim van deze vreemde kist en wat erin zat.

Op een keer was ik met mijn broers en zussen bij oma. Ik zag haar naar die vreemde kist lopen. Ik keek stiekem toe vanaf de drempel van de kamerdeur zonder dat mijn oma het merkte. Ze haalde een lange sleutel tevoorschijn, die met een touwtje om haar middel was gebonden. Ze stak hem in het slot, draaide de sleutel om en ik zag gouden armbanden, geld en snoep.

Altijd als we bij oma waren haalde ze met haar hand een handvol snoep uit de kist en deelde het uit. Voor ons waren dit momenten van geluk. Elke handvol snoep die oma ons gaf, voelde als een nieuw feest. Bij oma kunnen we doen wat we wilden. Alles wat bij mijn moeder thuis verboden was, was bij oma niet verboden.

En elke keer als we naar oma gingen, vroeg mijn moeder "Waar gaan jullie heen?" Dan antwoordden we in koor "Naar het feest!"